

לוח זמנים

קבלת פנים
30 דקות

חופה
30-40 דקות

תפילה והתארגנות
15-30 דקות

מנה ראשונה
30-60 דקות

הרקדה ראשונה
20-35 דקות

מנה עיקרית
30 דקות

הרקדה שניה
60-90 דקות

ברכת המזון
ושבע ברכות
10 דקות

יו"ל ע"י
הקלידן ישראל'יק בש

לחלוקת הפרוספקט צרו קשר
באמצעות מסרון SMS בטלפון 058-6697701
במייל musicbyisrolik@gmail.com

בעריכת הפרוספקט נעזרנו
בחוברת שהו"ל ע"י משפחת קראץ (עפולה) ובתשורת
משפחת איזנבאך (אילת) ותודותינו נתונה להם.
כתיבה: א. דינוביץ, א. שוחט ש. דיקשטיין הגהה: ד. חסקינד

חוברת זו טעונה גניזה

שבע הברכות

ברכת הגפן

מנהג ישראל לכבד את הרגעים המשמעותיים במהלך החיים, בברכה על משקה חשוב. בכל שמחה ומעמד מיוחד מברכים ומקדשים על היין. לכן, בשבע הברכות הנאמרות מתחת לחופה מברכים תחילה על היין.

שהכל ברא לכבודו

לאחר ברכת היין, אנו מברכים ומזכירים שמטרת בריאת העולם, נעשתה בשביל שתתגלה השכינה בעולם. את הבריאה כולה ברא ה' יתברך לכבודו, שיכירו כולם, מי מנהל ומשגיח על הכל בכל רגע.

יוצר האדם

בסיום ההודאה והכרה בבריאת העולם, אנו מודים לה' יתברך על יצירת האדם הראשון. כוונת הברכה היא לא על בריאת אדם הראשון בלבד, אלא על כללות מין האדם שנברא מאז.

אשר יצר את האדם

האדם, בחיר הנבראים, נברא 'בצלמו' ו'בדמותו' של ה' יתברך ומהאדם עצמו ה' יתברך התקין עבורו אשה. יחד הם יעמידו את דורות העתיד שימשיכו את השושלת לעד.

שוש תשיש

מאז חורבן בית המקדש ויציאת העם לגלות, נמשלה ירושלים לאישה עקרה. כעת אנו מייחלים ומקווים לרגע בו יקבץ ה' יתברך את ישראל מכל הגלויות, אז תשמח ותשיש ה'עקרה' בשיבת בניה.

שמח תשמח

בראשית חייהם זכו אדם וחוה לשהות בגן עדן. מתחת לחופה אנו מבקשים עבור החתן הכלה, שישמח אותם ה' יתברך ויטיב עמם, כפי ששימח והיטיב בשעתו את בראיו בגן עדן.

אשר ברא

שמחה חתן וכלה היא שמחה גדולה ועצומה. בסיום ברכות החופה אנו מתפללים על ביאת המשיח. בני ישראל וה' יתברך נמשלו לחתן וכלה והשמחה בגאולה העתידה כמוה כשמחת חתן וכלה.

נישואין דכל-אחד-ואחד
מישראל (גם איש פרטי)
הוא-ענין הקשור עם
הנישואין דכנסת-ישראל
והקב"ה בימות המשיח,
שלכן מסיימים וחותמים
השבע ברכות דנישואין
בענין הגאולה "מהרה כו'
ישמע בהרי יהודה
ובחוצות ירושלים וגו'".

[הרבי מליובאוויטש, ש"פ תצא ה'תנש"א]

אירוע המשפיע באופן נצחי על עתיד חיי הזוג, ילדיהם וכל הדורות הבאים. בני הזוג הם שני חצאים של נשמה אחת שחיו מספר שנים בנפרד ועתה בחתונה הם שבים ומתאחדים. בכתבי ישראל מובא, שיום החתונה הוא 'יום כיפורים' אישי של החתן והכלה, בו ניתן להם הכוח לבקש מחילה על העבר ולפתוח יחד דף חדש לעתיד.

קבלת פנים מעמד מרומם ומיוחד

החתן עורך אותו בנפרד מהכלה, שכן מספר שבועות לפני החתונה הם אינם מתראים ובשבוע האחרון אף לא משוחחים בטלפון. זאת על מנת לאפשר להם להתכונן באופן רוחני ועמוק, כל אחד בנפרד, לקראת החיים החדשים המשותפים.

סביב החתן יושבים בני משפחתו ומספר תלמידי ישיבה. נהוג שהחתן מוזג "לחיים" והמסובים משיבים לו "לחיים ולברכה", כאיחול לחיים מאושרים.

החתן חוזר מאמר דא"ח (דברי אלוקים חיים) שנאמר בשעתו ע"י הרבי מליובאוויטש, הפותח במילים "לכה דודי לקראת כלה". במאמר מובאים דברי חסידות מכל אדמו"רי חב"ד והרבי הרי"צ (האדמו"ר השישי) גילה, שחזרה על תורתם מהווה הזמנה עבורם להשתתף עם החתן והכלה בשמחתם.

היחיד בחדר קבלת הפנים שאינו טועם כלום הוא החתן עצמו, שנמצא בצום ביום זה. החתן והכלה שוברים יחד את הצום לאחר החופה.

במקביל, הכלה כבר נמצאת באולם, משפחתה וחברותיה סביבה מאושרות. למעט הפסקה קצרה עבור הצילומים, היא יושבת על כיסא הכלה המלכותי, מברכת את חברותיה ומנצלת כל רגע פנוי לאמירת תהילים כהכנה ראויה לחופה.

כתובה ושטר תנאים

בסיום המאמר מתיישב החתן לחתימת 'שטר התנאים' - הסכם כלכלי בין החתן, הכלה וההורים. האמהות שוברות יחד צלחת זכר לחורבן בית-

המקדש ולסימן שחיי הזוג יהיו קבועים ונצחיים ללא שינוי (כשברי הצלחת שאינם ניתנים לאיחוי).

הכתובה היא מסמך משפטי הכתוב בארמית ובה מצוינים ההתחייבויות הממוניות של הבעל כלפי האישה, כולל התחייבותו לכבד את אשתו ולספק לה את צרכיה. את הכתובה כותב הרב בפני שני עדים והחתן חותם עליה.

כיסוי הכלה מפגש מרגש

שושביני החתן (האבות משני הצדדים), מלבישים את החתן ב'קיטל' - חלוק לבן, אותו נהוג ללבוש ביום הכיפורים ועליו מעיל שחור - 'סירטוק' בשמו הרוסי. אם שאלתם את עצמכם לאן נעלמה החליפה המחויטת של החתן בחופה, התשובה היא שבחסידות חב"ד נהוג להלביש את החתן ב'סרטוק' שלבש הרבי מליובאוויטש, השמור במיוחד לחתנים.

החתן הנרגש פוסע בליווי השושבינים אל כסא הכלה. ברקע מתנגן ניגון עתיק - 'ארבע בבות' של בעל התניא, מייסד חסידות חב"ד.

השושבינים מלווים את החתן והכלה אל החופה כשבידיהם נרות דולקים, רמז ל"רואים את הקולות ואת הלפידים" שהיה במתן תורה, הנחשב כידוע ל'נישואין' של הקב"ה ועם ישראל למרגלות הר סיני.

הרגע הבא מרגש במיוחד, שכן (כזכור) הוא המפגש הראשון בין בני הזוג לאחר זמן רב שלא התראו. החתן מאחל לכלה "מזל טוב" ומכסה את פניה בהינומה (מטפחת בד). ישנן שתי סיבות לכיסוי פני הכלה. האחת משום צניעות והשניה משום שבכך מראה החתן שחפץ בכלה לא בשל ניראותה, אלא בעיקר בגלל אופייה הפנימי ומידותיה הטובות. לאחר-מכן סב החתן לאחור וצועד בליווי השושבינים והקהל אל החופה. כאשר החתן כבר עומד תחת החופה, חוזרים שושביניו להזמין את הכלה לבוא אל החופה.

בחתונות רבות ההינומה היא מטפחת בד שנלקחה משמלה או מפה אשר שימשה בבית הרבנית (אשת הרבי מליובאוויטש) לכיסוי החלות

החופה רגעים של תפילה וכוונה

רגעי החופה הם רגעים נעלים ומרוממים, אותם מנצלים החתן והכלה לתפילה בכוונה עמוקה לבניית בית נאמן מיוסד על יסודי התורה והמצוות.

הכלה נכנסת תחת החופה ויחד עם ההורים היא סובבת סביב החתן שבע פעמים, סגולה לחיים מאושרים ובריאים.

החופה מתחילה עם הקראת ברכתו של הרבי מליובאוויטש לחתנים וכלות. המנחה מזמין את הכוהנים, המשפחה והחברים לברך את בני הזוג ממקומם. לקהל יש כוח רב ברגעים אלו לסייע לבני הזוג בעזרת מחשבות קדושות וטהורות.

קידושין ענידת הטבעת

השלב הראשון בחופה נקרא בלשון התורה 'אירוסין'. הרב מברך על כוס היין "בורא פרי הגפן" ונותן לבני הזוג לטעום ממנו. כעת החתן עונד את הטבעת על אצבע הכלה ובתוך כך אומר לה: "הרי את מקודשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל".

הרב מוודא שהעדים ראו את המעשה היטב, שכן ללא ראיית העדים אין הקידושין חלים. בשלב זה מקריא הרב את הכתובה. החתן מוסר אותה לכלה ואומר לה "הרי זו כתובתך".

נישואין איש ואישה

בזמן התלמוד, אחר ענידת הטבעת הייתה שווה הכלה בבית הוריה במשך שנה ורק לאחר-מכן עוברת לגור יחד עם החתן. כיום אין הפסקה בין השלבים וענידת הטבעת (הקידושין) באה בצמידות לשלב השני - הנישואין.

החופה נחשבת רשותו (ביתו) של החתן ובכך שהכלה שווה עימו תחת החופה, הם משלימים את תהליך הנישואין ונעשים בני זוג באופן מושלם. חשוב לציין שעל פי ההלכה, מרגע ענידת טבעת הקידושין, הזוג נחשב כבעל ואישה ומרגע זה חלים עליהם ההנהגות והדינים שיש על בני זוג.

ברוב המצוות אנו מברכים על עשיית המצווה ברכה אחת בלבד. שונה היא מצוות הנישואין עליה מברכים שבע ברכות(!), זאת כדי להראות את החשיבות והשמחה שיש לנו במצווה זו.

באמירת הברכות מכבדים אישים חשובים, רבנים ובני משפחה.

אנו זוכרים את היותנו בגלות ומצפים לבנין בית-המקדש. ולכן מעמד החופה יסתיים באמירת הפסוק "אם אשכחך ירושלים" ושבירת כוס הברכות ע"י החתן. לומר, שגם ברגעי שמחה אישיים, שמחתנו אינה שלימה ללא בית המקדש והגאולה השלימה.

רעש התנפצות כוס הזכוכית מהווה האות לתזמורת לפצוח במנגינה שמחה, בני המשפחה והקהל שמחים יחד עם הזוג ומברכים אותם. רגעים אלו מחברים בין הרצינות והקדושה של החופה לשמחה והריקודים הבאים אחריה.

שמירת הכתובה לאורך זמן היא סגולה לשלום בית. בעת החופה מוסרת הכלה את הכתובה לאימה והיא שומרת על הכתובה עבור ביתה, עד מעבר הזוג לביתו הקבוע.

חדר ייחוד

רגע אישי

על פי הלכה שלב הנישואין מסתיים רק לאחר שבני הזוג שוהים יחד בחדר אחד מספר דקות ללא נוכחות אדם אחר. בחדר שובר הזוג הטרי את הצום יחד ולוקח פסק זמן של שיחה נינוחה לפני פרוץ הסערה והריקודים.

סעודת החתונה

וברכת המזון

בין המנות ולאחריהן יתקיימו ריקודי שמחה. בתלמוד מובאים סיפורים נפלאים על מעלת המצווה לשמח חתן וכלה. בסיום הסעודה מברכים ברכת-המזון ומברכים שוב את שבע הברכות לכבוד החתן והכלה. אמירת הברכות נותנת כוח לזוג הטרי לבנות בית נצחי, בנין עדי-עד וחיי משפחה המיוסדים על יסודי התורה והמצווה כפי שהם מוארים במאור שבתורה, זוהי תורת החסידות.